

۱۶ چهارشنبه ۲۶ مهر ۱۴۰۲ — شماره ۸۹۱۴

خانواده

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سفید رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

چادرهای قرمز رنگ

چادرهای سبز رنگ

چادرهای آبی رنگ

چادرهای نارنجی رنگ

چادرهای زرد رنگ

چادرهای بنفش رنگ

چادرهای صورتی رنگ

تعرّفه ۴۵ دقیقه «مشاوره» و **۲۳۰ و ۲۷۰ هزار تومان**

رئیس سازمان نظام روانشناسی و مشاوره؛ تعرّفه‌های مصوب برای مشاوره، به ازای هر ۴۵ دقیقه، ۲۳۰ هزار تومان برای مشاور دارای مدرک کارشناسی ارشد و ۲۷۰ هزار تومان برای دارندگان مدرک دکتری تخصصی است. تمام دفاتر و مراکز مشاوره باید دستگاه کارتخوان داشته باشند.

مادران؛ حماسه‌سازان طوفان الاقصی

زنان فلسطینی نقش مهمی در مبارزه با صهیونیست‌ها دارند

دلهره‌های ۷۰ساله مادران فلسطینی

سرمایه و دلخوشی یک زن، خانواده اوست، امید و آرزوهایش در آدم‌هایی خلاصه می‌شود که رنگ و لعاب سعادت و خوشبختی را به زندگی‌اش می‌دهند. اوج لذت‌های او هم زمانی است که طعم شیرین مادرشدن را می‌چشد. با عشق، فرزندش را بزرگ می‌کند و به نظاره می‌نشیند تا قد کشیدنش را ببیند. رؤیای شبانه‌اش دیدن او در لباس بخت است. اینهاست که دنیای یک زن را می‌سازد. مادر، مادر است و فرقی نمی‌کند اهل کدام دیار باشد. مادر ایرانی باشد یا فلسطینی، فرقی نمی‌کند؛ او تا مایه آرامش اهل خانه است. اما زنان فلسطینی سال‌هاست از نعمت آسایش و خوشی محرومند. به جرم دفاع از وطن، هر شب با دلهره می‌خوانند و صبح با نگرانی بیدار می‌شوند. زمزمه هر روزشان این است: «امروز قرار است کدام‌یک از ما عزیزش به‌دست صهیونیست‌ها اسیر یا شهید شود؟» انگار دلهره‌های ۷۰ساله آنها تمامی ندارد. با این حال، شجاعانه برای حفظ کشور و دین خود مقاومت می‌کنند. به باور ایرانی، کارشناس خاورمیانه، مقاومت فلسطین از ایستادگی مادران این سرزمین است. او در این باره می‌گوید: «زنان فلسطینی نقش مهمی در جبهه مقاومت دارند. آنها غیرت و ایثار را نسل به نسل از مادران خود یاد گرفته‌اند. هر مادری می‌داند پسرش را برای مبارزه و دخترش را برای تربیت نسل باید آماده کند. بدون تک این فرزندان با نگاه مقاومتی بزرگ می‌شوند.»

فرزندآوری، اولویت مادران فلسطینی

طبق آمار وزارت بهداشت فلسطین تعداد شهدای غزه در حملات رژیم صهیونیستی به ۲۸۲۷ و تعداد مجروحان به ۱۲هزار نفر رسیده است. به‌گفته این کارشناس خاورمیانه، مسئله اشغال فلسطین موضوعی نیست که به‌راحتی بتوان از آن گذشت. بسیاری از جامعه‌شناسان به این مهم رسیده‌اند که مشکل اساسی منطقه به جز با رفع اشغال، حل نمی‌شود. او به نسل کشی صهیونیست‌ها اشاره می‌کند: «سیاست نسل کشی صهیونیست‌ها از ابتدا وجود داشته است. هر بار با حمله به مردم فلسطین، جمعیت قابل توجهی از کودکان و زنان را به شهادت رسانده‌اند. با این وصف از ۷۰سال پیش تاالآن جمعیت فلسطین نه‌تنها کم نشده، بلکه افزایش هم پیدا کرده است؛ چراکه زنان فلسطینی در کنار پرورش روحیه مقاومت، به فرزندآوری هم توجه ویژه‌ای دارند. از سوی دیگر رژیم صهیونیستی همه تلاش خود را می‌کند تا یهودی‌ها را از سراسر جهان را جذب کند و در شهرک‌های یهودنشین سکنی دهد. اما با حمله فلسطینی‌ها، یهودی‌ها فرار می‌کنند.»

مادر شدن مانع موفقیت نیست

بانوی نخبه‌ای که در حضور مقام معظم رهبری

به دغدغهٔ مادران تحصیل کرده پرداخت

لیلازارع دانشجوی فوق دکتری رشته مهندسی عمران دانشگاه صنعتی شریف، یکی از هزار نخبه علمی که صبح روز سه شنبه ۲۵مهرماه با مقام معظم رهبری دیدار کرد. این بانو، مادر ۳فرزند است و در دختران دوقلوی ۷ساله، او می‌گوید: «زندگی مناهلی و مادر بودن هنگام تحصیل در دانشگاه سخت است اما نشدنی نیست. می‌تلبد تلاشت را مضاعف کنی. من مشکلات زیادی سر راه داشتم. اما با برنامه‌ریزی خیلی از موانع بر طرف شد. البته همسر حامی خوبی برای من بود. زمانی که باید درس می‌خواندم در نگهداری بچه‌ها کمک می‌کرد. اما همه خانم‌ها شاید مثل من حمایت‌کننده‌ای نداشته باشند. بنابراین باید که دست‌اندرکاران امور بانوان فکری اساسی برای تحصیل یا شغل مادران کنند.»

مادر ۳فرزند

لیلازارع ۳۴سال دارد. در دوران دانشجویی ازدواج کرده و در همین برهه صاحب فرزند شده است؛ یک پسر ۱۰ساله و دختران دوقلوی ۷ساله. او می‌گوید: «زندگی مناهلی و مادر بودن هنگام تحصیل در دانشگاه سخت است اما نشدنی نیست. می‌تلبد تلاشت را مضاعف کنی. من مشکلات زیادی سر راه داشتم. اما با برنامه‌ریزی خیلی از موانع بر طرف شد. البته همسر حامی خوبی برای من بود. زمانی که باید درس می‌خواندم در نگهداری بچه‌ها کمک می‌کرد. اما همه خانم‌ها شاید مثل من حمایت‌کننده‌ای نداشته باشند. بنابراین باید که دست‌اندرکاران امور بانوان فکری اساسی برای تحصیل یا شغل مادران کنند.»

وعده‌هایی که بوی شعار می‌دهند

زارع دلخور از وعده‌هایی است که بیشتر رنگ و بوی شعار دارد و به‌طور کامل عملی نمی‌شود. او معتقد است اگر می‌گویم زنان باید در عرصه علمی پیشرفت کنند باید زمینه رشد آنها را فراهم کنیم. این بانوی نخبه ادامه می‌دهد: «با شروع فعالیتیم در هیأت علمی دانشگاه مجبور بودم بچه‌هایم را جایی بگذارم که با خیال راحت بتوانم کار کنم. اما این امکان مهیا نبود. ناگزیر آنها را با خودم به دانشگاه می‌آوردم. متأسفانه ساعت کاری خانم‌ها با آقایان یکی است. درصورتی که بعضی از کارها را می‌توان از راه دور و در خانه انجام داد و نیاز به حضور در محل کار نیست.»

ساعت کاری مادران کم شود

دغدغه دیگری که زارع به نمایندگی از همه مادران عنوان می‌کند، ترس از دست دادن شغل است. او می‌گوید: «بعضی از ادارها به‌خصوص شرکت‌های خصوصی با مادر شدن یک خانم عذر او را می‌خواهند و فرد دیگری را جایگزین می‌کنند. زن به‌دلیل نداشتن امنیت شغلی، خود را از نعمت مادر شدن محروم می‌کند.» به باور این نخبه علمی، در جامعه ما زنان پر تلاش زیادی وجود دارند که به‌دلیل تاهل یا مادر بودن امکان پیشرفت ندارند. کسانی که اگر زمینه رشد استعداد آنها فراهم شود، می‌توانند کرسی‌های علمی را به‌خود اختصاص دهند. او از مسئولان انتظار دارد تسهیلات رفاهی را به‌صورت مصوبه یا قانونی برای زنان جامعه در نظر بگیرند.

← **تهرانی‌ها امسال چقدر صدقه دادند؟**

کمیته امداد استان تهران؛ تهرانی‌ها در ۶ماه نخست امسال بالغ بر ۵۳میلیارد تومان صدقه پرداخت کرده‌اند. میزان پرداخت صدقات، نسبت به‌مدت مشابه در سال گذشته، ۲۳درصد افزایش داشته است. ۲۶۸هزار صندوق صدقه و ۱۳۲هزار مشترک الکترونیکی در استان تهران داریم.

یادداشت

ام وهب‌ها همیشه در میدانند

اسمش را هر چه می‌خواهید بگذارید! قدرت، عزت، صلاحیت، معرفت ... نمی‌دانم! اینها همه هست و همه آنچه هست اینها نیست. کاری را که مادران فلسطینی در این هفتاد و چند سال انجام داده‌اند، می‌گویم. بعضی چیزها اصلا دست آدمیزاد نیستند که! فطری و ذاتی به شمار می‌آیند؛ مثل میل به زنده ماندن، مثل احتیاط در مواجهه با خطر مرگ. مادران فلسطینی اما موازنه فطریات جهان بشری را هم به هم زدند. واقعا نمی‌دانم چطور این کار را می‌کنند، اما شیری که این مادران به نوزادان خود می‌دهند، شجاعت را رگ به رگ و سلول به سلول با پوست، گوشت و استخوان فرزندان شان پیوند می‌زند. این گونه است که مادر فلسطین بچه نداریم؛ همه شیربچه هستند و لاغیر. این را من می‌گویم که خردم مادرم و هنوز وقتی موقع دعا خواندن به فراز «بابی انت و امی و اهلی و مالی» می‌رسم، لب می‌گزم که یعنی خدایا خودم را چندباره فدایی بدان، اما از من مادر مخواه بچه‌هایم را فدا کنم. نه که نخواهم، به خداوندی‌ات قسم می‌خواهم و نمی‌توانم. از قدیم هم گفته‌اند دیگر: آدم سنگ بشود، مادر نشود .... اما در فلسطین همه چیز جور دیگری اتفاق می‌افتد. بچه‌ها از لحظه تولد که در آغوش مادر نشان قرار می‌گیرند زمزمه آرمان حب وطن و گرفتن حق و فدا شدن در راه احقاق حق انسانی‌شان را به زبان لالایی می‌شنوند و هر چه بیشتر چشم و گوش‌شان به روی این جهان باز می‌شود، بیشتر اهمیت پس گرفتن خانه و حق خود را درک می‌کنند.

مادران فلسطینی روایت نمی‌نستند. خیلی‌ها شاید با خود فکر کنند که نمی‌تواند جای گرفتن سنگ از دست جگر گوشه‌اش و دادن قلم به دست او، برعکس رفتار کند و از همان نوپایی به فرزندش پرتاب سنگ واقعی را بیاموزد. مادر که نمی‌تواند بچه کلاس هشتمی‌اش را وقتی با چغیه فلسطینی صورتش را پوشانده و به او می‌گوید دارد با رفاقیش می‌رود آنجا که شنیده سگ‌های رژیم اشغالگر قدس به روی مردم مسلحه کشیده‌اند، به جای بیچاندن گوش و برگرداندنش پای کیف و کتاب به بهانه سن کم او، پشمانی‌اش را بیوسد بگوید: «خدا یاری‌ات کند بزرگ‌مرد من». یا چه می‌دانم مادر که نمی‌تواند وقتی جوان رعناي تازه داماد شده‌اش را غرق در خون از میدان نبرد نابرابر با دشمن تاین ندانن مسلح روی دست می‌آورد، جای از هوش رفتن و ضجه زدن و کاش نمی‌گذاشتم از خانه بیرون بروی، سینه سپر کند و خطاب به میهن و هم میهن‌هایش فریاد بزند که ببخشید اگر بضاعتم همین قدر بود و تأکید کند هر چه فرزند داشته باشم با هم فدای و جب به وجب خاک و مردم سرزمینم می‌کنم. اما در فلسطین مادران اینگونه‌اند! دقیقاً همین گونه که مسا مادرهای عادی شاید حتی در خواب هم نتوانیم شبیه‌شان رفتار کنیم. مادران فلسطینی روایت نمی‌نستند. این را از اشک‌های داغی می‌گویم که موقع خطبه خواندن بعد از شنیدن خبر شهادت عزیزان‌شان با گونه‌هایشان می‌غلند. این جملات را مادران فلسطینی با شنیدن خبر شهادت فرزندان‌شان در حال شوک به زبان می‌آورند. همان جا که یادشان می‌آید فرزندان گرسنه بود، همان جا که یادشان می‌آید فرزندان تازه عروسک نو خریده و هنوز با آن بازی نکرده بود ... این را از آغوش‌های گرمی که به روی مادران شهدای دیگر باز و تیمارداری‌شان را می‌کنند که مبادا کسی آن وسط جان بدهد، می‌گویم. روایات نیستند، انسانند؛ انسان آرمان‌دار!

بیش از ۷۰سال است که با بهانه و بی‌بهانه، با ظلم بلاتر دید و خانه و کاشانه و محله و مدرسه و بیمارستان و اردوگاه و خیابان آنها هجوم می‌آورند و کودکانشان را پشت میز و نیمکت و در حیاط در حال بازی و حتی پناه گرفته در آغوش مادر و پدر به شهادت می‌رسانند، اما این شیرزنان که از شجاعت و عقیده راسخ داشتن، پهلو به ام‌وهب می‌زنند، پاره‌های جگر خود را به دل می‌کنند و بی‌آنکه از پانشیند و باقی بچه‌هایشان را در هزار سوراخ پنهان کنند و به آنها درس حفظ جان بدهند، یکی را بعد از دیگری شجاع‌دل تر و دلیر تر بار می‌آورند و شب به شب جای لالایی زیر گوش‌شان می‌خوانند که «وطن بسوزد و من در خورش و جوش نیاشم.»

اصلا چرا راه دور برویم؟ خودتان تصور کنید اگر در این هفتاد و چند سال، تنها هفتاد و چند مادر خسته می‌شدند، کم می‌آورند، جای می‌زدند و به بچه‌هایشان یاد می‌دادند

از ۷۰کیلومتری اشغالگران هم رد نشوند و هرجاسلحه دیدند فرار کنند، چه می‌شد؟ اگر تنها هفتاد و چند مادر بعد از شنیدن خبر شهادت کودکان و نوجوانان بی‌گناه و معصوم خود، قلیشان از شدت غم از تیزین باز می‌ایستاد، چه می‌شد؟ اگر فقط و فقط هفتاد و چند مادر فلسطینی در این ۷۰سال زیر گوش فرزندان‌شان می‌خواندند که «جنگ را از هر طرف بخوانی جنگ است، پس به اسم دفاع بر آتش آن هیزم نریز!» الان اصلا کسی امروز نامی از فلسطین بر زبانش می‌آمد؟ یا فلسطین به تاریخ می‌پیوست و تنها در افسانه‌های کهن اسمش به گوش مردم جهان می‌رسد؟ ...

الفقه، شما فلسطین را به حماس می‌شناسید و مقاومت و جهاد و مظلومیت و ایستادگی؟ مرحبا. من با فلسطین را به مادرانش می‌شناسم؛ مادرانی که فرزند خود را می‌پرورند به شوق روزی که سر بلند کنند و خطاب به وطن خود فریاد بزنند:

زمان، زمان رجز خواندن جوان من است!